

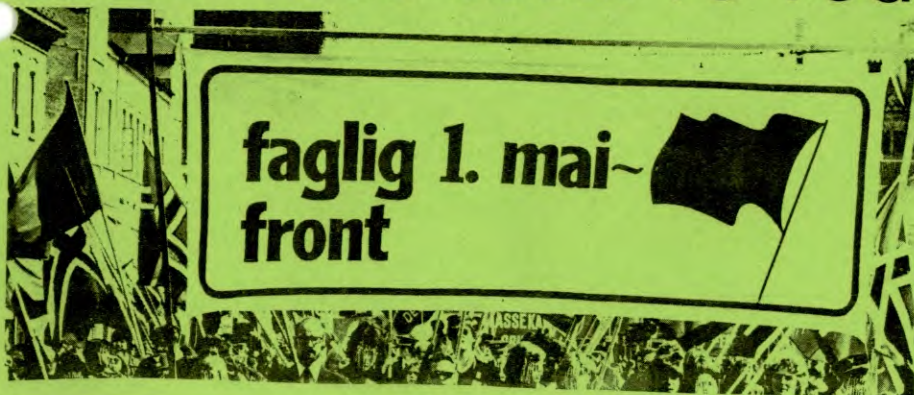
ffp

MARS-82

KONTINGENT-
DEBATT

LEDER: 1.MAI 1982: TO TOG?

INNHold:

Leder: 1.mai-82: To demonstrasjoner i Oslo?	s. 3
Om prosenttrekk	s. 5
Om det gamle og det nye kontingentsystemet..	s. 6
Skal AKP(m-l) bli en generasjonsparantes?...	s. 8
Feilaktig praktisering av den demokratiske sentralismen.....	s. 9

RETTINGER

- o FFP,februar-82. Uttalelsen fra DSAU om anti-krigs- politikken og forholdet til den nye fredsbevegelsen, s. 3,1.spalte,punkt 1), tredje ledd: "kampen for å reise en opinion mot supermaktenes krigsforberedelser". Her skal det stå: "kampen for at supermaktene skal ruste ned". Dette i stedet for det som står nå.
- o FFP,februar-82, s.11: Overskrifta til Olës artikkel er falt ut. Overskrifta skal være:"Nei til frivillig kontingent".

MELDING

I siste nummer av FFP trykte vi en artikkel av "Up- start": "RV-debatten sett bak kulissene." Denne artikkelen er trykt opp sammen med et svar i februar- nummeret av TF. Vi trykker derfor ikke svar på dette innlegget her i FFP. Red.

LEDER:

1.MAI-82:

TO DEMONSTRASJONER I OSLO?

De seinere åra har det vanligvis gått tre tog i Oslo på 1.mai: Samorgs tog, som har vært et DNA- og regjeringstog med NKP på slep, SVs "Sosialistiske arbeiderenhet" og det toget vi har støtta: Faglig 1.mai-front.

I år er det flere ting som tyder på ei anna oppstilling.

TO TOG?

SVs 1.mai-taktikk fra midten av 70-tallet har bl.a. vært: delta i Samorgs tog om mulig. Det avgjørende kravet til sánn deltakelse har vært: de "to hovedstrømmingene i arbeiderbevegelsen" må være representert på talerstolen. M.a.o. en SV-taler.

Det er tegn som tyder på at SV i hvertfall i Oslo, nå legger opp annerledes. Fra faglig hold i Oslo SV blir Samorgs tog nå vurdert sánn: For det første: Gro Harlem Brundtland som hovedtaler er uakseptabelt. Derimot er Tor Halvorsen akseptabel. For det andre: Hvis samorg godtar parola "Norden som atomfri sone". må dette veie tungt. Utfallet av disse to spørsmála må være avgjørende for SVs stillingstaken i Oslo 1. mai-82.

SV i Oslo har som regel delt seg i forhold til den hovedlinja som er skissert overfor. Noen store praktiske utslag har dette som oftest ikke gitt, ettersom DNA i Samorg som oftest ikke har vært villig til å gi SV noe særlig. Med den store vekta som SV nå legger på "fredsarbeid", er det mulig denne situasjonen vil endre seg: Kravet om hovedtaler frafaller til fordel for krav om fredsparoler. Og det viser seg ganske stor enighet om dette innad i Oslo SV.

Dette skrives før Samorgs møte 22.februar. Det er nå ingenting som tyder på ei avklaring av det politiske opplegget for Samorgs demonstrasjon på dette møtet. Men uansett vil møtet velge 1.mai-komite. Det foreligger her ei inn-

stilling fra Samorgs styre, der DNA, SV og NKP alle er representert. Spørsmålet er om de tre partiene klarer å finne fram til ei felles plattform. I så fall er det duka for to tog i Oslo.

SAMORG-TOG MED "RADIKAL PROFIL"?

Muligheten er da tilstede for et Samorg-tog som ser en del annerledes ut enn det som har vært vanlig: et tog med paroler om Polen, Tyrkia, El Salvador, Freds- og nedrustningsparoler og paroler mot Høyre-regjeringa.

O Etter militærkuppet i Polen avslo styret i Samorg å støtte Oslo-demonstrasjonen mot kuppet. Trass i det fikk den spontan oppslutning av LO-foreninger som samla representerte godt over ti tusen fagorganiserte i Oslo.

Styret i Samorg har opplagt fått påpakning for dette fra høytt hold i DNA/LO. 30.januar stilte Oslo Samorg seg som hovedarrangør for en ny demonstrasjon, i samarbeid med Solidaritet Norge-Polen, og under skrik og protester fra NKP og "Friheten".

Det er trulig at når Samorgs 1.mai-komite skal behandle paroler, vil NKPs mann nok en gang bli "satt på gangen" og ei Polen-parole vedtatt.

O Til gjengjeld vil NKP antakelig få det som de vil med hensyn til Afghanistan. Det er i hvertfall liten grunn til å tru at SV vil være det partiet som driver gjennom en protest mot Sovjets krig i Afghanistan. I "Ny Tids" spalter er dette en glemt krig og har vært det lenge.

O Derimot vil paroler mot militærdiktaturet i Tyrkia og mot USA innblanding i El Salvador være ukontroversielt i denne forsamlinga.

O Det er også trulig at 1.mai-komiteen vil kunne bli enig om utforminga av en del fredsparoler, omtrent i tråd med det politiske grunnlaget til aksjonen "Nei til

atomvåpen".

o Og den vil fort kunne bli en-ig om paroler mot Høyre-regjerin-ga og mot den kommunale nedrust-ninga i Oslo. Samorg har fra før av gjort et vedtak om kommunebud-sjettet som er bra i politisk inn-hold, samtidig som det skyver hele ansvaret over på Willoch og Nord-engen, og lar DNA gå fri.

o Det er ennå uklart hvordan tariffoppgjøret vil ende opp. Opp-osisjonen mot LO-toppens ettergi-venhetspolitikk på grunnplanet i LO og det at DNA er i opposisjon, kan føre til ei "hardere" holdning fra LOs side. Det er f.eks. noe nær en politisk umulighet for forbundsledelsen i jern og metall å bakke ned på kravet om gjeninn-føring av lokal forhandlingsrett. Situasjonen i tariffoppgjøret opp under 1.mai kan være til fordel eller bakdel for sosialdemokrati-et. En skjerpa situasjon, med sto-re motsetninger mellom ett eller flere forbund på den ene sida og regjeringa/NAF på den andre sida, vil være til fordel for sosialde-mokratiet. En situasjon der for-bunda begynner å gi etter og kom-promisse, vil være tvert om. Vold-gift vil sikkert føre til protes-ter og kritikk fra LO. Men vi vil være aleine og å si at en lønns-nemnd-kjennelse ikke kan godtas.

Alt i alt vil Samorgs tog for første gang kunne framstå som po-litisk tiltrekkende for en del radikale folk som befinner seg i omlandet til SV eller organisasj-oner som "Nei til atomvåpen". Mens Samorgtoget i Oslo har tid-ligere hatt liten eller ingen appell til folk som på noe vis har regna seg som venstre-orienterte, så kan det denne gangen få det, for første gang i Oslo.

HVA SLAGS OPPGAVER STILLER DETTE FOR OSS?

Uansett om Samorg kommer ut med et tradisjonelt opplegg eller med en "ny" profil: Samorg-toget vil være et tvers igjennom sosialdem-okratisk opplegg som sprer propa-ganda for DNA. Det kan bli dynka med noen progressive paroler. Men karakteren av toget blir ikke en annen av den grunn. Og toget vil kunne få en kraftig stenk av pro-sovjetiske fredsparoler. I denne situasjonen blir det vår oppgave å forsvare den hovedlinja

for 1.mai som Faglig 1.mai-front har stått for.

o Samorg vil sannsynligvis ta opp Polen i parolegrunnlaget sitt. Men de sovjetiske bakspillerne til mi-litærkuppet kommer til å gå fri for kritikk fra samorg. Å dra dem fram i lyset blir vår oppgave. Å slåss for protester mot Sovjets krig i Afghanistan og for støtte til geriljaen blir også vår opp-gave. Holdninga til Sovjets krigs- og aggresjonspolitikkk vil fortsatt være et hovedskille 1.mai.

o Paroler som stiller krav om ned-rustning til begge supermakter, el-ler fredsparoler som er sammenfal-lende med offisiell sovjetisk propaganda og tjener sovjetisk ta-ktikk: dette vil bli et hovedskil-le 1.mai.

o Støtte eller opposisjon mot DNA /LO-ledelsens klassesamarbeids-po-litikk: dette vil fortsatt være et hovedskille 1.mai.

o Å slåss mot rasisme og mot norsk -sjåvinisme overfor samene vil fo-rtsatt bli ei sak for oss. Kamp mot rasisme og støtte til samenes nasjonale rettigheter vil fortsatt være et vannskille 1.mai.

HVA SLAGS INITIATIV STØTTER VI?

Det er ingenting som tyder på at en progressiv politikk kan få gjennomslag i Samorg nå. DNAs he-

gemoni er sterkt nok. Og alliansen mellom DNA- og bresjnev-folka i ledelsen av Samorg er urokka.

Jøtul-klubben har, i tråd med det initiativet som ble tatt fra flere fagorganisasjoner på tampen i fjor, gjort et vedtak som går inn for en partipolitisk uavhengig faglig demonstrasjon på et progressivt grunnlag. Et liknende initiativ for å få til et fagforeningssamarbeid om et progressivt 1.mai-tog som bryter med samorgtradisjonen fra de seinere åra, er tatt av Vinmonopolets arbeiderforening. Begge disse initiativene er positive og har vår støtte. Men hva de vil føre til, gjenstår

å se.

Det eneste initiativet som er håndfast nå, er Faglig 1.mai-front. Utfallet av andre initiativer enn dette, vil ikke være klart før tidligst midt i mars, og kanskje først seinere. Etter de opplysningene vi har innhenta, vil arbeidsutvalget i Faglig 1.mai-front-81 gå ut med et opprop om 1.mai-82 i disse dager. Dette har partiets støtte. Oppgava til partiet i ukene framover må være å bidra så sterkt som mulig til politisk og organisatorisk oppbygging av Faglig 1.mai-front-82.

Red.

OM PROSENTTREKK

SVAR TIL OLE OG DSAU FRA ET STYREMEDLEM I JERNLAGET

Vedtaket fra styret i jernlaget er upresist om frivillighet (FFP des-81). Det er vel derfor Ole og DSAU griper fatt i nettopp det. Det finnes kanskje folk som ønsker et fullstendig frivillig system, det er ikke vår linje. Vi vil ha et system som det vi har nå, med mulighet til å vurdere folks økonomiske evne og med mulighet til å gi mer enn minstesatsene, noe også Ole går inn for. Forutsetninga er da at minstesatsene er så lave at det er en akseptabel inngangsbillett for alminnelige revolusjonære.

Det har vært snakk om et rettferdig og solidarisk system som er lett å administrere og sikrer flere penger i kassa. Det som har kommet fram i den sammenhengen tyder på en svært så byråkratisk tankegang. Trur dere at det er systemet som har ført til mindre kontingent? Da trur jeg dere vil oppleve blåmandag hvis prosentforlaget blir gjennomført. Det vil bare skyve enda flere ut av partiet og ikke løse noen økonomiske problemer.

Hva er rettferdig og solidarisk? Det vil aldri bli sånn at alle yter til partiet likt eller etter evne. Det vil være svært avhengig av nivå og hvor mye partiet betyr for den enkelte. Tenk etter hvor mye du sjølvarvillig til å ofre den første tida og se

hvor mye enkelte ofrer i partiarbeidet. Store deler av økonomien, nesten all fritid osv. blir satsa for partiet. Folk bruker bil 1000 vis av km i året for partiet uten godtgjørelse, mens andre ikke yter mer enn kontingenten. Er det rettferdig?

Jeg skal si mer om hva som ligger bak motstanden mot prosentkontingentforslaget fra min side. Det dreier seg om hva slags parti AKP(m-l) skal være. Et parti for bare yrkesrevolusjonære eller et parti også for vanlige revolusjonære.

Jeg har verva og vil fortsatt forsøke å verve arbeidskamerater til partiet, folk som har utvikla seg til å bli revolusjonære. Det betyr ikke at dem har den samme entusiasmen for partiet som meg. Folk vil prøve seg fram. Det nytter ikke å presentere en inngangsbillett på 2-3000 kroner pr. år.

Det er lang og seig kamp å utvikle folk fra individualister til å få bevissthet om fagorganisering, klasse, revolusjon og parti. Økonomien er ofte et stort problem med nyrekruttede er min erfaring. Skal vi slutte å rekruttere, å bare ha sympatisører? Vi er i ferd med å få en sånn utvikling mange plasser uten prosentkontingent. Dette vil bare gjøre saken verre.

Posentkontingent-forslaget fra Juni-TF er et stivbeint forslag som tar utgangspunkt i de erfaringer og entusiastiske medlemmenes nivå. Det er å sette sektoriseringen i system og uttrykker ei linje mot å rekruttere allminnelige revolusjonære uten den politiske erfaring som 1970-generasjonen har.

Skal vi rekruttere må vi ha en smidig holdning også til økonomien/kontingenten fra disse folk.

Kan noen i SK/DSAU fortelle meg hvorfor nesten alle som er rekruttert på arbeidsplassa bortover er gått ut igjen?

Jeg tror det har med sektoriseringen å gjøre også i det økonomiske arbeidet. Vi må utvikle oss og legge bak oss barnesjukdommene, hvis vi skal bli store slagkraftige avdelinger på arbeidsplassene og spille en ledende rolle i klassekampen.

OM DET GAMLE OG DET NYE KONTINGENTSYSTEMET

I det forrige nummer av FFP la DSau fram oppfatninga si av forslaget til nytt kontingentsystem. Vi la oss også ut med styret i jernlaget, som før har lagt fram et annet syn her i bladet. Når det gjelder denne debatten, har kameratene i styret i jernlaget seinere foretatt en del presiseringer av hva de mener og ikke mener. De er ikke for et fullstendig frivillig system, men for å beholde den nåværende ordninga. Dette gjør at uenighetene er en del mindre enn sånn som det kunne synes i utgangspunktet. De har markert at de er i mot liberalisme mht. kontingentinnbetaling og kontingentens størrelse. De har også markert seg mot at enkelte legger seg ekstremt lavt i kontingent pga mistillit til partiledelsen. Jernlaget vil sikkert også komme tilbake til å kommentere sitt syn på debatten og det endelige vedtaket.

HVEM GÅR OPP I KONTINGENT SOM FØLGE AV DET NYE SYSTEMET?

De som betaler kontingent etter

normene i det nåværende systemet, går ikke opp i kontingent. De som betaler under de nåværende normene, uten at det finnes noen virkelig god grunn til det, går opp i kontingent.

Det har danna seg ei oppfatning av at forslaget om prosenttrekk er et forslag om å kompensere mindre medlemstall med at "de som er igjen" skal betale mer. Og det sentrale økonomiutvalget regner med å øke kontingentinngangen med ti prosent som resultat av det nye systemet. Noen går altså opp i kontingent. Men hvem går opp i kontingent?

Det nye kontingentsystemet betyr ikke ei allmenn heving av kontingentnivået i partiet. Det betyr ei utjamning på det nåværende betalingsnivået. Dette går fram av oppstillinga nedenfor.

Vi setter opp års- og månedsinntekt i venstre kolonne. Gjeldende normer 1) og hva de betyr i prosent av månedslønn i midterste kolonne. Og hva folk skal betale etter den nye ordninga i høyre kolonne. Her tar vi med både forslaget om 2,2% og den endelige ordninga med 2,0 og 1,3%.2)

INNTEKT			Gjeldende system		Nytt system.		
	År.	måned	Norm.	% av mnd.lønn	2,2%	2,0%	1,3%
35 000		2 917	70	2.4	64	58	38
55 000		4 583	115	2.5	100	92	60
80 000		6 667	165	2.5	147	133	87
100 000		8 333			183	166	108

NOTER: 1) Satsene i det nåværende systemet er sånn:

Sats I: Årsinntekt opp til 35 000 betaler mellom 20 og 69 kroner måneden.

Sats II: Årsinntekt 35 000 - 55 000 betaler mellom 70 og 114 kroner.

Sats III: Årsinntekt 55 000 - 80 000 betaler mellom 115 og 164 kroner.

Sats IV: Årsinntekt over 80 000 betaler 165 og mer.

2) Se vedtaket om nytt kontingentsystem, TF februar-82.

En som i dag tjener 80 000 i året skal betale 165 kroner i måneden etter den gamle ordninga og 133 kroner etter den nye. For en som tjener 80 000, blir "inngangsbilletten" i partiet dermed billigere. En som tjener 100 000 i året skal etter den gamle ordninga minst betale 165 kroner i måneden. Etter den nye ordninga skal han betale 166 kroner. For en som tjener 100 000 blir inngangsbilletten den samme som nå, eller billigere.

Dersom vi gjorde den samme sammenlikninga, men med den endringa at vi tok folk som ligger høyt i inntekt innafor sine satser, men betaler minimum innafor satsen, så ble bildet annerledes. Tjener du 54 000 og betaler 70 kroner i måneden, betaler du 1.6%. Tjener du 79 000 og betaler 115 kroner, betaler en 1.7%.

Partimedlemmer som i dag betaler minimumskontingenten innafor sin sats betaler i dag mellom 1.6 og 2.5% i kontingent av brutto lønn, alt etter hva de tjener. Forslaget er å jamne ut dette, til at alle betaler 2% (evt. 1.3%).

Overgangen til prosenttrekk betyr dermed ingen allmenn høyning av kontingentnivået. Derimot betyr det ei utjamning på det nåværende nivået.

Hvordan kan da økonomiutvalget regne med å øke kontingentinngangen med ti prosent ved overgangen til prosenttrekk? Fordi en del medlemmer, lag og til og med distrikter, nå ikke betaler etter gjeldende normer.

KAN VI LAGE ET KONTINGENTSYSTEM SOM ER RETTFERDIG?

Å lage et rettferdig system er helt umulig. Hva er rettferdig? Og hvem avgjør hva som er rettferdig? Det finns ingen måte å avgjøre dette på. Et rettferdig kontingentsystem finns ikke. Formålet med den nye ordninga kan dermed heller ikke være å lage et "rettferdig" system.

Ei anna sak er at vi vil at kontingentsystemet skal ha en sosial profil. Meninga med dette er at folk skal betale forskjellig etter forskjellig økonomisk evne. Det gamle systemet var et forsøk på å gjennomføre dette. Feilen ved det er ikke at det skiller

folk på grunnlag av økonomisk evne. Feilen er at det har ført til store og meningsløse forskjeller i hva folk betaler i kontingent, som ikke har noen sammenheng med forskjellig økonomisk evne.

I debatten om forslaget har det vært framme flere eksempler på at folk har ment at prosent-systemet ville slå urimelig ut. Ett lett forvrengt eksempel: I ett og samme lag er det en murer og en handtlinger. Mureren tjener 100 000 i året, handtlinger 150 000. Mureren bor latterlig billig og har god råd. Handtlinger har en helt elendig bosituasjon, både dyr og dårlig. han blir flådd og har knapt til salt på maten. Mureren skal betale 165 kroner i måneden. Handtlinger skal betale 290 kroner. Folk har da sagt at det er ingen rimelighet i dette.

DSAU har her gått inn for større smidighet i systemet for å kunne takle sånne enkelttilfeller.

Etter mi mening er dette tatt til følge på en tilfredsstillende måte i det endelige vedtaket fra SK: "I de tilfeller for der det nye kontingentsystemet vil virke åpenbart urimelig og urettferdig, kan medlem få redusert eller økt kontingent i forhold til gjeldende sats"2)

Samtidig er bestemmelsen om at laga kollektivt svarer for full kontingent fra laget, sløyfa. Dette gir systemet smidighet.

Sett handtlinger ned, sett mureren opp.

KAN VI HA ET SOLIDARISK SYSTEM?

Vi kan ikke ha et helt "rettferdig" system. Derimot kan og bør vi ha et solidarisk system. Det nåværende systemet er usolidarisk. Hva folk med samme økonomisk evne betaler i kontingent i dag er fullstendig forskjellig. At kammeratene i styret i jernlaget i sitt første vedtak gikk inn for at kontingentens størrelse skulle være basert på frivillighet, og med det faktisk mente at vi bør beholde den nåværende ordninga, sier ganske mye om svakhetene ved det nåværende systemet.

Å betale solidarisk betyr at alle betaler etter de samme normene. Sånn er det ikke nå. Overgangen til prosenttrekk vil bety at alle medlemmer virkelig betaler

etter de samme normene.

SKAL KONTINGENTENS STØRRELSE VÆRE AVHENGIG AV PERSONLIG MOTIVASJON?

En kamerat fra jernlagstyret sier i dette nummeret av FFP at forslaget om prosenttrekk er å "sette sekterismen i system". Dette er det etter min mening liten eller ingen dekning for. Overgangen til prosenttrekk er å sette det nåværende ordninga i system, ingenting annet.

Grunnen til at partiflertallet har støtta forslaget, er ikke at partiet er besjela av noe ønske om å drive folk ut av partiet, eller hindre partiet i å rekruttere i framtida. Grunnen er at svært mange i partiet ønsker seg vekk fra et system som over mange år har vist seg helt uholdbart.

Hvis vi ihvertfall kunne bli enige om at vi må legge det gamle systemet bak oss, ville det gjøre diskusjonen enklere. Kameraten sier at den høye "inngangsbilletten" er et problem når det gjelder er å verve arbeidere til partiet.

Jeg kan ikke her og nå motsi han i det, eller avvise problemstillinga, men vi må prøve å skille dette fra spørsmålet om prosenttrekk. Hvis inngangsbilletten er for høy i det nye systemet, så er den det i det gamle også. Hvis kontingentnivået blir for høyt etter det nye systemet, så er det det nå og har vært det hele tida. Og det står ingenting i det nåværende kontingentdirektivet om personlig motivasjon.

Forslaget om prosenttrekk har vært ute i partiet i tre kvart år. Alle medlemmer har vært invitert til å si ja eller nei til forslaget. Det er nå gjort endelig vedtak, i samsvar med det store flertallet av partimedlemmer som har sagt meninga si. Den nye ordninga skal jøres i partiet i et år og så revideres på grunnlag av erfaringene til da. Det hindrer ikke at vi kan fortsette debatten om de spørsmåla som tas opp av kameraten fra jernlagstyret.

DS-formann.

SKAL AKP(M-L) BLI EN GENERASJONSPARANTES?

FFP nr. fra 1981 som stilte spørsmål ved om Oslo-partiet gikk i opplag - har dessverre ennå ikke kunnet gi noen benektende svar. Klassesammensetningens tendens er alarmerende, men det får bli en annen skål. Det er faktisk også svært alarmerende at alderssammensetninga peker mot en forgubbing av AKP. Hippiegenerasjonen fra slutten av 60 åra er blitt voksne og vi med: Det blir ikke mye opprør om vi henfaller til nostalgiske drømmer om vårt uredde og radikale arbeid på den tida. Faktisk er det sann nå at mange kamerater ser med skepsis og misbilligelse på det nåværende "ungdomsopprøret". De kler seg så stygt, musikken er forferdelig, og opprøret er "upolitisk" eller i beste fall anarkistisk. Nei, det var annerledes da vi var unge, da var det radikalere til da!

Mao og mange andre har sagt at det er ungdommen som er fram-

tida. Hva er AKP(m-l)s framtid?

I Røde Hæren var etter det jeg har hørt gjennomsnittsalderen av de som kjempa ca 19 år. Blant palestinerne o.a. er den muligens enda lavere. Kineserne la tidligere stor vekt på tre-ett-prinsippet ved sammensetting av utvalg/organer for å trekke mest mulig viktige egenskaper inn i ledelsen av ulike oppgaver. De unge var i så måte viktige fordi de var uredde, opprørske og dristige, og villige til store ofre.

Er ikke de unge i Norge av samme kaliber, med de samme typer egenskaper som datidens ungdom i Kina? Eller er ikke de unges egenskaper så viktig for et norsk kommunistparti?

Stillhet i ord og handling skulle nesten tyde på at det er sann vi faktisk tenker. I beretninga til SK til landsmøtet var ungdommen og partiets ungdomskampanje oppsummert med noen få

ord, ellers står det lite. I de nye "langtidsplanene" til partiet sentralt og i Oslo er ikke ungdommen nevnt over hodet. Dette er da ganske skandaløst hvis man mener alvor med faren for forgubbing av partiet? Jeg mener ikke at vi skal ha nye landsomfattende ungdomskampanjer som skal være hovedoppgave for alle parti medlemmer, men jeg forventer:

Partiet sentralt og i Oslo må ha planer for arbeidet med ungdommen, da dette er et meget viktig arbeidsfelt. Dette må sees som en del av bevisst partibyggende arbeid, der spørsmål om å rekruttere flere unge folk til partiet må stå sentralt. Dette krever at en går inn i syn og holdninger som hindrer rekruttering av ung- revolusjonære til partiet. Det krever også at det må legges planer for å få unge pønkere o.a. til å bli revolusjonære om vi ikke "liker måtene kler seg på". Det krever videre at partiet sentralt og i Oslo hjelper/styrker/ har kontroll med det arbeid som ungdomsorganisasjonen

RU og NKS driver. Hva mener f.eks. Oslo partiledelsen om RU og NKS' arbeid i denne byen? Hva mener dere om innretting og prioritering? Hvor viktig er arbeidet på skolene i forhold til fritidsklubbene, og hvor riktig har det vært å trekke seg mer eller mindre ut av det okkuperte SKippergata? (Muligens det siste var riktig i fht andre oppgaver, men det skulle jeg ønske at interbladene debatterte). Og hva f.eks. med jentekampen i ungdomsforbunda -

Oppsummert: Jeg ønsker vurderinger/syn på betydningen av ungdomsarbeidet fra partiledelsens (også Oslo) side - hva slags planer har dere i kommende landsperiode? Hva slags tiltak har dere satt i verk/tenker sette i verk for å bekjempe forgubbinga i partiet?

Jeg oppfordrer forøvrig andre som er opptatt av partiets forhold til ungdommen til debatt om dette i FFP.

Trude, UDS-medlem

FEILAKTIG PRAKTISERING AV DEN DEMOKRATISKE SENTRALISMEN

INGRESS:

Signaturen "Upstart" har til dette nummeret av FFP levert en artikkel med tittelen "Er AKP(m-l) et parti av Lenins type?" Sjøl til en FFP-artikkel å være, var denne artikkelen helt uvanlig lang. Vi har derfor bedt innsenderen korte ned artikkelen. Han har da levert siste avsnitt av artikkelen til dette nummeret. Resten av artikkelen vil han omarbeide til neste nummer. Den nedenstående artikkelen er altså siste avsnitt av en mer omfattende artikkel som kommer i neste nummer. - Red.

Diskusjonen om praktiseringa av den demokratiske sentralismens prinsipper dominerte partikampen foran det siste landsmøtet. Her var spørsmålet om fraksjonsparagrafen i vedtektene et viktig brennpunkt. Dette er motsigelser det er viktig å trenge skikkelig inn i.

Klassikerne pekte på nødvendigheten av ett parti organisert etter sentralistiske prinsipper for å kunne løse de omfattende oppgavene vi har stilt oss. Samtidig så påviser både Lenin, Stalin og Mao at en bevisst, disiplinert sentralisme forutsetter ett omfattende demokrati i partiet. Vi har altså et

system som består av både demokrati og sentralisme, som blir intimt forbundet.

Det er likevel nødvendig å slå fast at disse to faktorene ikke er identiske. Det kan finnes sentralisme uten demokrati, likeledes som det kan finnes demokrati uten sentralisme. Men bare systemet av disse to faktorene vil føre proletariatets parti fram til seier.

Høres dette innlysende ut? Vel, la oss da forsøke å definere begrepet fraksjonisme. Verbet "fraksjonere" blir i min fremmed ordbok direkte oversatt med "å splitte". Dette skulle stå i direkte motsetning til verbet "å

sentralisere" som betyr "å samle". Vi kan altså slå fast: Fraksjonisme er motsatsen til sentralisme.

"...fraksjonisme er uforenlig både med enheten i partiet og med dets jernhårde disiplin. Det er knapt nødvendig å bevise at når det forekommer fraksjoner så fører det til å være flere sentrer i partiet, og hvis det oppstår flere sentrer, så betyr det at partiet mangler en felles sentralledelse, at den enhetlige vilje blir splittet, at disiplinen blir svekket og oppløst, at diktaturet blir svekket og oppløst." (Stalin)

Står fraksjonisme i motsetning til demokratiet? Nei, ikke direkte. I et system med byråkratisk sentralisme vil fraksjonisme tvert imot fungere demokratisk. Men fraksjonisme står i motsetning til systemet demokratisk sentralisme, gjennom at den bryter ned det ene av de to beina systemet er basert på.

Hvorfor dette filosofiske ordkløveriet? Det er dessverre nødvendig for å kunne stille motsigelsen korrekt. Nemlig: Motsigelsen sentralisme - fraksjonisme.

La oss gå over til å studere §6 i AKP(m-l)s vedtekter, nemlig den såkalte "fraksjonsparagrafen". Her blir det gjort et forsøk på å konkretisere hva som er fraksjonisme. En del av dette er gode og riktige konkretiseringer: Arbeide fordekt mot partilinja innad og utad, opprette grupper med egen disiplin innad i partiet, opprette kontakter med folk utafor partiet osv. Alt dette kan dekkes av ordet "splittelsesmakeri".

Men så kan man lese følgende: "Fraksjonisme er å sabotere diskusjonen og den åpne kampen mellom linjer i partiet. Fraksjonisme virker oppløsende på partiets enhet, disiplin og organisasjon. Framfor alt er det sabotasje av medlemsdemokratiet, fordi medlemmene ikke sjøl får høve til å diskutere og avgjøre de spørsmåla uenigheten dreier seg om og dermed fratas sin rett til å bestemme partiets offisielle linje."

(Min utheving)

Her blir fraksjonisme om hver - andre vurdert både opp i mot demokratiet og sentralismen, men "framfor alt" er det mot medlemsdemokratiet. Dette fører til at en stempler et fenomen som: "unn-

late å ta opp eller skjule uenighet i interne diskusjoner om partiets linje" som fraksjonisme. Dette er selvfølgelig det reines- te tov. Mao karakteriserer slike handlinger som "liberalisme", som igjen er en avart av opportunismen. Det har selvfølgelig ingenting med fraksjonisme å gjøre.

Vel, litt begrepsforvirring skader vel ingen? Jo faktisk, det gjør det. Når utgangspunktet er som galest, blir som kjent resultatet originalest. For det første så oppstår det sjølmotsigelser. Det blir f.eks. i §6 på den ene siden påpekt at det ikke er fraksjonisme at det finnes uenighet og diskusjon i partiet, for bare gjennom åpen politisk kamp kan partiet utvikle riktige linjer, fatte riktige beslutninger og renske seg for alt som er råttent. Igjen min egen utheving, altså "åpen politisk kamp". Så enig! Men så kommer:

"Alle har rett til å fremme forslag om at et spørsmål diskuteres i partiet. Partiet vedtar i samsvar med reglene for den demokratiske sentralismen hvilke diskusjoner som skal føres, og når de føres, ut fra hva som er viktigst for partiet og hva som er mulig ut fra de krava klassekampen stiller til partiet".

På godt norsk betyr dette at sentralkomiteen kan vedta at den diskusjonen du reiser skal vi faen ikke ha noe av i partiet, og siden dette står under fraksjonsparagrafen, så er du en forbanna fraksjonist hvis du likevel reiser debatten. Man kan selvfølgelig være enig eller uenig i et slikt prinsipp, men man må vel i alle fall i all anstendighetens navn innrømme at det har svært lite med "åpen politisk kamp" å gjøre. For å sette det litt på spissen så kan du bli fordømt som fraksjonist hvis du "unnlater å ta opp uenighet", men samtidig bli stempla som en jævla fraksjonist hvis du forsøker å reise debatt på det du er uenig i!

Ingen av oss som er partimedlemmer er "perfekte demokrater". Det er fullstendig umaterialistisk å stille slike krav til noen. Mao har påpekt at kommunistenes syn på demokrati er bestemt av de samfunnsforholda vi vokser opp under. For vårt vedkommende

betyr det at vi er gjennomsyra av svakhetene ved de norske kapitalistenes "borgerlige demokrati". Følgelig så er det ikke til å unngå at absolutt alle partikamerater vil gjøre feil av f. eks. typen "å unnlate å ta opp eller skjule uenighet". Dermed så kan man, hvis man gransker en kamerats historie grundig nok, bli i stand til å bevise at nærmest alle er eller har vært "fraksjonister". Dette er farlig av to grunner: "Fraksjonisme"-stemplet kan brukes til å forfølge å skvise kamerater som er uenige i ledelsens syn. Samtidig så er det med på å utvanne fraksjonisme-begrepet, slik at oppmerksomheten mot de virkelige splittelsesmakerne blir svekka.

Dette kan være ille nok. Det som er enda mer tvilsomt er at partiledelsen skal kunne ha rett til å bestemme om og når diskusjoner skal føres. En presisering: Jeg er enig i at SK skal lage planer over hvilke partidiskusjoner som skal føres når i sentralt regi. Men poenget må være å sikre at viktige diskusjoner blir ført, ikke å hindre at andre diskusjoner blir ført. Dette er en viktig forskjell.

Det å gi sentrale organer full

makt til å "luke" i hvilke emner som skal bli diskutert er et angrep på all åpen politisk kamp, ja det er et angrep på hele partidemokratiet! Det er ei linje for å erstatte demokratisk sentralisme med "sentralistisk demokrati", dvs å tillate "sensur" av debatterne og fullmakt til sentrale organer om utrenskning av de som ikke underordner seg sensuren, med hjemmel i fraksjonsparagrafen. Det er ei linje som til sjuende og sist vil føre til "byråkratisk sentralisme".

Følgelig uttrykker partivedtkenes §6 et lumskt og farlig avvik fra den demokratiske sentralismens prinsipper.

"Upstart"

"Å holde kjeft - det kan være fal'i det, men å prate i utide, det kan være fal'i det au".

Tom side